RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/ 0050van 3 februari 2015 in de zaak 1213/0137/A/2/0123

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

MEEUWEN-GRUITRODE

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Wim MERTENS

kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

vertegenwoordigd door: de heer Tom ROOSEN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de heer Stefan JANSSEN, wonende te 3670 Meeuwen-Gruitrode,

Peerderbaan 43

vertegenwoordigd door: de heer Jos SCHOUTEDEN

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 8 november 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 27 september 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de gedeeltelijke weigeringsbeslissing van de verzoekende partij van 25 juni 2012 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor de regularisatie van bestemmingswijzigingen en wijziging van de binneninrichting en gevels van een bedrijfsgebouw met woning en de regularisatie van de uitbreiding van een betonverharding.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 3670 Meeuwen-Gruitrode, Sompenstraat 13 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 345Z.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met een tussenarrest van 28 januari 2014 met nummer A/2014/0088 heeft de Raad de verwerende partij verzocht om conform artikel 4.8.4 VCRO en de artikelen 38 en 39 Procedurereglement aan de Raad mee te delen of zij al dan niet gebruik wenst te maken van de mogelijkheid van de bestuurlijke lus en waarbij de hersteltermijn wordt bepaald op drie maanden, te rekenen vanaf de betekening van voormeld arrest.

2.

Met een tussenarrest van 8 juli 2014 met nummer A/2014/0477 heeft de Raad de partijen verzocht om nota's te bezorgen met betrekking tot de impact van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 8 mei 2014 met nummer 74/2014 op het hangende geding.

De verzoekende partij heeft een aanvullende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 januari 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De heer Jos SCHOUTEDEN die verschijnt voor de tussenkomende partij, is gehoord.

De verzoekende en verwerende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Met het tussenarrest van 28 januari 2014 met nummer A/2014/0088 heeft de Raad het verzoek tot tussenkomst van de heer Stefan JANSSEN ontvankelijk verklaard en het verzoek tot tussenkomst ingewilligd. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

IV. FEITEN

Op 6 april 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de regularisatie van de bestemmingswijziging en wijziging binneninrichting bedrijfsgebouw met woning en gevelwijziging, regularisatie van uitbreiding betonverharding".

De tussenkomende partij wenst met de aanvraag een bestemmingswijziging van een loods naar het stallen van runderen te regulariseren en de erbij horende opslagvoorziening van 3000 liter voor de opvang van poetswater en mestresten. Verder houdt de aanvraag de regularisatie in van twee raamopeningen en een deuropening en van een bijkomende verharding.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Neerpelt-Bree', gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'KMO Kleine Heide', goedgekeurd op 14 december 2005, meer bepaald in een zone voor "Uitbreidingszone voor lokale bedrijvigheid".

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 april 2012 tot en met 21 mei 2012, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De verzoekende partij weigert op 25 juni 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij voor de bestemmingwijziging (het stallen van runderen) en de erbij horende opslagvoorziening van 3.000 liter voor de opvang van poetswater en mestresten en verleent een stedenbouwkundige vergunning voor de overige regularisaties.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 6 juli 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 11 september 2012 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 11 september 2012 beslist de verwerende partij op 27 september 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder de voorwaarde dat "tegen de draad op de perceelsgrens een beplanting wordt aangelegd". De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

Overwegende dat voor het bouwen van een bedrijfsgebouw met conciërgewoning een vergunning werd verleend op 13 juli 2009;

Overwegende dat de aanvraag wordt geformuleerd als regularisatie van een bestemmingswijziging en wijziging van de binneninrichting van een bedrijfsgebouw met woning en gevelwijziging en de regularisatie van de uitbreiding betonverharding;

Overwegende dat de bestemmingswijziging niet werd gespecificeerd; dat uit het beroepschrift valt af te leiden dat het gaat om het tijdelijk verzamelen van runderen tijdens het transport; dat het een transportbedrijf betreft dat naast het vervoer van runderen ook andere transporten doet;

Overwegende dat de verharding werd uitgebreid met circa 160m²; dat verder enkele gevelopeningen werden gewijzigd in de zijgevel;

Overwegende dat het bestaande gebouw is opgevat als een halfopen bebouwing, met de linker en achterste gevel ingeplant op de zijdelingse en achterste perceelsgrens;

Overwegende dat eerder in een dossier met gelijkaardige bestemming werd geoordeeld dat deze bestemming niet thuishoort in het agrarisch gebied ; dat de omvorming van een

loods in functie van transport en tijdelijke stalling van dieren moet beschouwd worden als een functiewijziging van landbouw in de ruime zin naar de functiecategorie handel en ambacht; dat vervoerondernemingen zelfs van dieren en landbouwproducten overeenkomstig de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting van de gewestplannen NIET als para-agrarisch kunnen worden beschouwd; dat het immers inrichtingen zijn die zich buiten de grens bevinden van wat nog als een para-agrarische inrichting en wat reeds als een zuiver commerciële of industriële inrichting moet worden beschouwd;

Overwegende dat daarnaast wordt geoordeeld dat het een bestemming is die omwille van hinder voor de woonomgeving niet thuishoort binnen een woongebied en om die reden moet afgezonderd worden in een daartoe bestemd gebied; dat indien deze bestemming niet thuishoort in agrarisch gebied, de enige bestemmingszone die nog rest om dergelijke functie onder te brengen, een industrie- of KMO-zone is; dat immers deze zones aangeduid zijn om die bestemmingen onder te brengen die voor het woongebied en de andere gebieden te veel hinder veroorzaken;

Overwegende dat de omzendbrief van 8 juli 1997 i.v.m. de KMO-gebieden het volgende stelt:

"...8.2.1.3. de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen. Deze gebieden zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard.

Er is niet verder bepaald op grond van welke criteria onderscheid moet worden gemaakt tussen de verschillende industrieën om ze te kunnen catalogeren als vervuilend, of milieubelastend, dan wel of ze van ambachtelijke aard zijn dan wel of het gaat om kleine of middelgrote ondernemingen.

Bij de beoordeling zal men van feitelijkheden dienen uit te gaan. Talrijke beoordelingscriteria spelen hierbij een rol zoals de hinderlijkheid, de grootte van de onderneming, de relatie tot de omgeving, de bestaande wegeninfrastructuur, de tewerkstelling, de aard van de productie of de bewerking, de weerslag op het leefmilieu en dergelijke...";

Overwegende dat binnen de KMO-zone een zekere hinder aanvaardbaar is die inherent is aan de kleine of ambachtelijke bedrijvigheid; dat dit de reden is dat de bedrijven in deze zone dienen afgezonderd te worden; dat zware of milieubelastende industrie bijvoorbeeld in KMO-zone niet thuishoort; dat de vraag welke hinder binnen de kmo-zone als nog aanvaardbaar is, een feitenkwestie is; dat de enige te verwachten hinder van het verzamelcentrum de mogelijke geur van mest is; dat de dieren slechts tijdelijk binnen in het gebouw verblijven; dat de mestproductie derhalve zeer beperkt is; dat in het kader van de Vlarem-regelgeving enkel een melding bij de gemeente verplicht is;

Overwegende dat er daarnaast op gewezen dient te worden dat het vervoer van dieren inherent verbonden is aan de vleesindustrie en dat een bedrijf voor het slachten van dieren en de verwerking van vlees wel in een KMO-zone thuishoort;

Overwegende dat verder in verband met de beoordeling van de hinder verwezen kan worden naar de woongebieden met landelijk karakter waarin de hinder, als gevolg van het houden van dieren, wel als aanvaardbaar wordt beschouwd voor het wonen;

Overwegende dat de omzendbrief met betrekking tot de inrichting van de gewestplannen stelt dat in verband met de hinderlijkheid men kan steunen op de gegevens met

betrekking tot de milieuvergunning; dat ook op het vlak van de milieuwetgeving geen aanwijzingen te vinden zijn dat de voorgestelde bestemming als verzamelcentrum voor dieren overdreven hinderlijk zou zijn; dat uit een schrijven van het hoofdbestuur (milieuvergunningen) omtrent deze problematiek blijkt dat het "bewaren" van dieren in transit integraal deel uitmaakt van het transport ervan en niet als stallen of inrichtingen worden beschouwd waar dieren worden "gehouden" in de zin van de milieuwetgeving; dat de exploitatie van een verzamelcentrum voor dieren in transit alzo overeenkomstig Vlarem II niet ingedeeld is als een gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichting; dat de argumentatie hierachter is dat de dieren daar slechts tijdelijk verblijven (van enkele uren tot maximaal 2 dagen), tot ze naar het slachthuis of een andere veehandelaar worden getransporteerd;

Overwegende dat de aanpalende eigenaars geen bezwaar indienden bij het openbaar onderzoek; dat dit ook pleit voor de aanvaardbaarheid binnen dit gebied;

Overwegende dat aangezien de wijzigingen in de zijgevel en binnen het bestaande volume gebeuren deze werken vrijgesteld zijn van vergunning evenals de inpandige aanpassingen;

Overwegende dat de verharding langs het gebouw werd uitgebreid tot tegen de perceelsgrens; dat hierbij valt op te merken dat het aangewezen was om langs de perceelsgrens een groenscherm aan te leggen; dat niet enkel om minimale beplanting te voorzien maar ook om mogelijk hinder voor het aanpalende bedrijf te bufferen; dat het geldende ruimtelijk uitvoeringsplan geen voorschriften oplegt met betrekking tot de afsluitingen op de perceelsgrenzen;

Overwegende dat het beroep voorwaardelijk kan worden ingewilligd;

Overwegende dat de vergunning kan worden verleend voor de bestemmingswijziging in functie van een tijdelijk verzamelcentrum voor runderen in het kader van transport en voor de uitbreiding van de verharding onder voorwaarde dat tegen de draad op de perceelsgrens een groenbeplanting wordt aangelegd;

"

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING

Met het tussenarrest van 28 januari 2014 met nummer A/2014/0088 heeft de Raad reeds geoordeeld dat de vordering tijdig en regelmatig werd ingesteld. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

VI. BESTUURLIJKE LUS

1.

Met het tussenarrest van 28 januari 2014 met nummer 2014/0088 werd door de Raad de volgende onregelmatigheid vastgesteld en beoordeeld, in het kader van het door de verzoekende partij ingeroepen tweede middel:

"De verzoekende partij stelt dat volgens artikel 4.2.19, §1 VCRO de opgelegde voorwaarden in een stedenbouwkundige vergunning voldoende precies moeten zijn, dat zij moeten verwezenlijkt worden door enig toedoen van de aanvrager en dat de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk mogen gemaakt worden van een bijkomende beoordeling door de overheid.

De verzoekende partij stelt dat de beplanting moet worden aangelegd om de mogelijke hinder voor het aanpalende bedrijf te bufferen en dat dit wijst dat deze voorwaarde geen betrekking heeft op secundaire of bijkomstige elementen. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij haar toevlucht niet kon nemen tot het opleggen van een extra voorwaarde maar dat zij diende de aanvraag te weigeren.

De verzoekende partij stelt ook dat het onduidelijk is waaruit de "beplanting" dan wel moet bestaan. Ook wijst de verzoekende partij op het feit dat in de motivering wordt gesproken van een "groenscherm" terwijl in het beschikkend gedeelte plots wordt gesproken over een "beplanting". Zij houdt voor dat de aanvrager op die manier kan volstaan met een rij bloemen aan te planten. De verzoekende partij stelt dat niet wordt verduidelijkt waaruit de beplanting moet bestaan, hoe hoog deze moet zijn, hoe breed en binnen welke tijdspanne deze moet worden aangeplant. Zij besluit met te stellen dat de opgelegde voorwaarde niet precies is.

. . .

Beoordeling door de Raad

1

Uit de samenlezing van artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010 en artikel 4.2.19, §1 VCRO volgt dat een planaanpassing, al dan niet samen met het opleggen van voorwaarden, enkel kan om het aangevraagde in overeenstemming te brengen met het recht of met de goede ruimtelijke ordening en dat het opleggen van deze voorwaarden of planaanpassingen niet mag dienen om een onvolledige of vage aanvraag op te vangen. De planaanpassingen mogen ook uitsluitend betrekking hebben op 'kennelijk bijkomstige zaken'.

In het licht van het aangevraagde is de Raad van oordeel dat de door de verwerende partij aangebrachte 'planaanpassing' en de daarbij horende opgelegde voorwaarde, wel degelijk betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken en in het geheel niet tot doel hebben een onvolledige aanvraag aan te vullen. Met het opleggen van de voorwaarde wordt ook tegemoetgekomen aan de verenigbaarheid van het aangevraagde met de vereisten van een goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partij toont het tegendeel niet aan. De groenaanplanting is immers niet dermate essentieel dat de beoordeling van het aangevraagde moet bekeken worden vanuit een totaal andere invalshoek. Uit de motieven van de bestreden beslissing, die reeds onder het eerste middel werden besproken, blijkt voldoende dat er geen legaliteitsbelemmering bestaat om het aangevraagde te weigeren. Bovendien stelt de verwerende partij expliciet dat er geen overdreven hinder zal bestaan.

2. Artikel 4.2.19, §2 VCRO stelt:

"

Onverminderd de voorwaarde van rechtswege in de zin van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan aan een vergunning voorwaarden verbinden.

Voorwaarden zijn voldoende precies. Zij zijn redelijk in verhouding tot de vergunde handelingen.

Zij kunnen worden verwezenlijkt door enig toedoen van de aanvrager.

Zij kunnen de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid.

..."

De Raad stelt vast dat het duidelijk is dat de opgelegde voorwaarde om een groenscherm aan te leggen vervat zit in deze vergunning.

Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door de loutere vaststelling dat in het beschikkend gedeelte van de stedenbouwkundige vergunning wordt gesproken van een "beplanting tegen de draad van de perceelsgrens" en in de motivering wordt gesteld dat er een "groenscherm" en een "groenbeplanting" moet worden aangelegd. De overwegingen en het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing dienen als één geheel begrepen te worden.

3. Echter kan de voorwaarde dat er een "groenscherm" moet worden aangelegd "tegen de draad op de perceelsgrens" niet beschouwd worden als een voorwaarde die voldoende precies is in de zin van artikel 4.2.19, §1 VCRO.

Een dergelijke te algemeen geformuleerde voorwaarde laat aan de begunstigde van de vergunning toe om bij de uitvoering van de vergunning de opgelegde verplichting naar eigen goeddunken in te vullen.

De verzoekende partij kan enigszins gevolgd worden waar zij stelt dat nergens wordt bepaald welke de afmetingen van het groenscherm moeten zijn en of dit in het eerstvolgend plantseizoen moet worden aangelegd. Het is ook niet duidelijk of de groenaanplanting moet bestaan uit een haag of een andere soort beplanting. Louter verwijzen naar de door de tussenkomende partij reeds gerealiseerde haag is niet voldoende, aangezien in de bestreden beslissing niet wordt gepreciseerd dat met "groenaanplanting" de reeds door de tussenkomende partij aangeplante haag wordt bedoeld.

Enkel met betrekking tot de opgelegde voorwaarde vertoont de bestreden beslissing een onregelmatigheid gelet op de onvoldoende preciesheid waarmee de voorwaarde werd opgelegd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond."

Overeenkomstig artikel 4.8.4 VCRO heeft de Raad de verwerende partij uitgenodigd om de vastgestelde onregelmatigheid te herstellen door de bestreden beslissing aan te vullen met een formele motivering met betrekking tot de modaliteiten van het aan te planten groenscherm.

2. De verwerende partij heeft met een aangetekend schrijven van 8 mei 2014 de Raad laten weten dat zij de door de Raad vastgestelde onregelmatigheid heeft hersteld. De verwerende partij brengt haar herstelbeslissing bij van 10 april 2014 waarvan het beschikkend gedeelte luidt als volgt:

... REQLUI

BESLUIT

Artikel 1 Het besluit d.d. 27 september 2012 van de deputatie houdende de verlening van een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan de heer Stefan Janssen, Peerderbaan 33 in 3670 Meeuwen-Gruitrode, wordt ingetrokken en vervangen door dit besluit.

Artikel 2 Het door de heer Stefan Janssen ingesteld beroep wordt voorwaardelijk ingewilligd. Vervolgens wordt aan de heer Stefan Janssen, Peerderbaan 33, 3670 Meeuwen-Gruitrode, de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning verleend voor de op de bijgaande plannen aangeduide werken voor de bestemmingswijziging in functie van een tijdelijk verzamelcentrum voor runderen in het kader van transport en voor de uitbreiding van de verharding onder voorwaarde dat bij het eerstvolgende plantseizoen langs de bestaande draadafsluiting over een lengte van 20 meter (dit is vanaf de poortgevellijn van het bedrijfsgebouw tot aan het begin van de aflopende helling) een beukenhaag moet aangeplant worden die, ná volgroeiing, op een hoogte van 2 meter moet onderhouden worden.

..."

3. Met het arrest van 8 mei 2014 met nummer 74/2014 heeft het Grondwettelijk Hof artikel 4.8.4 VCRO vernietigd.

Met het tussenarrest van 8 juli 2014 met nummer A/2014/0477 heeft de Raad het bevel gegeven tot heropening van de debatten zodat partijen standpunt kunnen innemen met betrekking tot de gevolgen van dit arrest van het Grondwettelijk Hof op de hangende procedure.

4.

De verzoekende partij stelt in haar aanvullende nota van 29 juli 2014 dat zij akkoord gaat met de beslissing van de deputatie van 10 april 2014, waardoor de vordering volgens de verzoekende partij dan ook zonder voorwerp is geworden. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij gevolg heeft gegeven aan de argumenten van de verzoekende partij en dat er strengere voorwaarden werden opgelegd. De verzoekende partij vraagt eveneens om de kosten van de procedure bij de verwerende partij te leggen.

- 5. Noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij hebben een aanvullende nota ingediend.
- 6. Het Grondwettelijk Hof heeft met het arrest van 8 mei 2014 artikel 4.8.4 VCRO vernietigd zonder behoud van enige rechtsgevolgen.

Artikel 4.8.4 VCRO wordt, gelet op de terugwerkende kracht van het vernietigingsarrest, geacht nooit te hebben bestaan. De juridische grondslag van de herstelbeslissing is aldus komen te vervallen en de genomen herstelbeslissing dient beschouwd te worden als een onbestaande bestuurshandeling.

Een "onbestaande bestuurshandeling" is een bestuurshandeling die door een zo grove en manifeste onwettigheid is aangetast dat haar bestaan, zowel door de rechter als het bestuur, mag worden genegeerd. Het betreft hier niet een "gewone" onwettigheid zoals een vormgebrek, maar wel een onwettigheid die betrekking heeft op een wezenlijke, voor het bestaan van de bestuurshandeling cruciale component, zoals de rechtsgrond.

Dergelijke onbestaande bestuurshandeling wordt geacht van in het begin zonder enig rechtsgevolg te zijn en kan dan ook geen enkel recht verlenen.

7. Met de herstelbeslissing van 10 april 2014 heeft de verwerende partij evenwel niet enkel de door de Raad vastgestelde onregelmatigheid geremedieerd door het verlenen van een nieuwe stedenbouwkundige vergunning, maar tevens de oorspronkelijk genomen en bestreden beslissing ingetrokken.

Aangenomen dient te worden dat de herstelbeslissing van de verwerende partij door de vernietiging van artikel 4.8.4 VCRO door het Grondwettelijk Hof door een zodanige onwettigheid is aangetast, met name op het vlak van de rechtsgrond op grond waarvan deze beslissing is genomen, dat de Raad geen rekening mag houden met deze herstelbeslissing alsook de intrekking die erin vervat ligt.

Met het oog op de duidelijkheid in het rechtsverkeer wordt deze herstelbeslissing, inclusief de intrekking die erin vervat ligt, vernietigd.

Het beroep van de verzoekende partij is dus, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij zelf voorhoudt, niet zonder voorwerp.

8. De Raad dient zich derhalve enkel nog uit te spreken over de wettigheid van de oorspronkelijk door de verwerende partij genomen en door de verzoekende partij alhier bestreden beslissing van 27 september 2012.

De Raad heeft in dit verband in het tussenarrest van 28 januari 2014 met nummer A/2014/0088 reeds geoordeeld dat het eerste middel van de verzoekende partij ongegrond is en het tweede middel in de aangegeven mate gegrond is en verwijst hiervoor naar de vaststellingen onder randnummer 1.

Het tweede middel is dan ook in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van Stefan JANSSEN is ontvankelijk.
- 2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- 3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 27 september 2012, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de regularisatie van bestemmingswijzigingen en wijziging van de binneninrichting en gevels van een bedrijfsgebouw met woning en de regularisatie van de uitbreiding van een betonverharding op een perceel gelegen te 3670 Meeuwen-Gruitrode, Sompenstraat 13 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nr. 345Z.
- 4. De Raad vernietigt met het oog op de duidelijkheid in het rechtsverkeer, de beslissing van de verwerende partij van 10 april 2014.
- 5. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
- 6. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
- 7. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 februari 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN Hilde LIEVENS